

DEN HAAG

Frits de Ruyter de Wildt, twaalfde generatie afstammeling van Michiel de Ruyter, thuis met zijn hond. Aan de muur – hoe kan het anders – zeeslagen

Op zolder bij De Ruyter

Frits de Ruyter de Wildt draagt archief van zijn beroemde voorvader admiraal Michiel de Ruyter over, gewoon met de auto. Andere Ruyteriana blijven 'thuis'

Robert Stiphout Foto's Suzanne van de Kerk

Met zijn handen in z'n zij heeft hij wel wat weg van zijn beroemde voorvader Michiel de Ruyter, de admiraal die de schatrijke Republiek der Zeven Verenigde provinciën in de zeventiende eeuw behoedde voor annexatie door Europese grootmachten. Frits de Ruyter de Wildt (47) heeft hetzelfde hoge voorhoofd, dezelfde indringende blik, maar blond haar in plaats van een bruine pruik en een overhemd in plaats van een kuras.

Sinds het overlijden van zijn vader, Frits senior, beheert Frits junior, twaalfde generatie afstammeling van de zeeheld, de nalatenschap van de familie. 'Toegangkaartjes verkoop ik niet,' zegt hij. Maar het zou zo kunnen. Zijn huis in Den Haag lijkt wel een De Ruyter-museum. Een scheepskist van 'opa'

F.C. de Ruyter de Wildt dient als salontafel. Aan de muur een zeeslag, in de kast een prent van de begrafenis van de admiraal en in de kelder staat een buste, naast de wijnrekken. Erboven een uitspraak van 'Michiel': 'Ben ik uw gevangene, schenk mij water. Ben ik uw gast, zoo schenk mij wijn.' In de eetkamer hangen portretten van andere De Ruyter de Wildts. Op de kast alweer een beeld van de admiraal en op een andere een model van zijn vlaggenschip. De eettafel is gereserveerd voor de Playmobil van dochters Iris (11) en Marijne (9).

De grootste historische schatten liggen op zolder. In een kamer van 2 bij 3 meter liggen wat De Ruyter de Wildt de Ruyteriana noemt: een uitnodiging voor de begrafenis

van de admiraal, een kopie van zijn Deense adelsbrief – nazaten mogen ongevraagd bij de Deense koning op de koffie –, een fles De Ruyterbier met 7 procent alcohol – één voor elke provincie – en een kanonskogel van de tocht naar Chatham waar de admiraal de Engelse oorlogsvloot verwoestte. De Ruyter de Wildt trekt het elastiek van een envelop en haalt er de sleutels uit van De Ruyters grafkelder in de Nieuwe Kerk. Op 11 februari herdenkt hij er met Hongaren de bevrijding van Hongaarse predikanten door zijn voorvader. 'Wie zich via deruyter.org meldt, mag komen.'

In het zolderkamertje staat het halve bestuur van de Stichting M.A. de Ruyter, opgericht door Frits senior om de herinnering aan de admiraal levend te houden. Bestuurslid en

Den Haag

Deel van De Ruyters nalatenschap op zolder: de sleutel naar de grafkelder, een kanonskogel van de tocht naar Chatham en buitgemaakte brieven

maritiem historicus Ronald Prud'homme van Reine (51) schreef dé biografie over de admiraal. Naast hem staat voorzitter en schout-bij-nacht buiten dienst Saco van Idsinga (75). Geen naamgenoot, maar ook twaalfde generatie nazaat. En dan is er Frits de Ruyter de Wildt zelf, secretaris/penningmeester, voormalig marineofficier en nu ondernemer.

Als hij de witte kast opent om het meest waardevolle deel van 'zijn' collectie te pakken, drukt iedereen zich in een hoek, zo klein is de ruimte. In de kast staat het archief met brieven van De Ruyter zelf, geschriften van nazaten en correspondentie van de zeventiende-eeuwse elite, onder wie raadpensionaris Johan de Witt en stadhouders Willem III. De Ruyter de Wildt pakt een lijst met daarin de laatste brief die de admiraal schreef aan zijn vrouw, vlak voor een kogel in 1676 zijn been en voet afrukte en hij overleed, 69 jaar oud. 'Voorzichtig,' zegt Prud'homme van Reine. Als De Ruyter de Wildt de lakzegels pakt van op Engelse officieren buitgemaakte akten, slaat de historicus nerveus zijn armen over elkaar. 'Die zijn heel breekbaar.' 'Mijn vader bewaarde de documenten onder zijn bed,' zegt De Ruyter de Wildt. Zelf brengt hij ze op 24 november naar het Nationaal Archief. Gewoon met zijn auto. De pa-

pieren schat thuis houden, doet hij liever niet. Te link. De archivariissen zullen de documenten conserveren en digitaliseren zodat iedereen ze kan lezen. De Ruyter de Wildt: 'Heel belangrijk. Het Rijksmuseum heeft een groots familieportret van de De Ruyters, maar het is slecht gerestaureerd en blijft voortaan in het depot. Onzichtbaar. Zonde.' In mei heeft de officiële overdracht plaats in ruil voor één florijn. Het belooft een hele happening te worden, maar nieuwe inzichten in het leven van Michiel de Ruyter komen er

'Mijn vader bewaarde de documenten gewoon onder zijn eigen bed'

niet volgens Prud'homme van Reine. Zelf bestudeerde hij de papieren al en hij nam ze op in een nieuwe druk van de biografie. Maar de documenten, waaronder twee door De Ruyter zelf geschreven en acht aan een klerk gedichteerde brieven, blijven interessant. Prud'homme van Reine leest voor uit het kriebelige handschrift: 'Kijk, op Schoonevelt, 1664.' Een andere brief is van De Ruyters kleinzoon. De elfjarige Michiel de

Witte stelt zijn 'eerwaardige papa en mama' gerust. 'Er was niet veel ongeluck geschiet.' Alleen het been van een matroos was er door vijanden afgeschoten. Ook is er een piepklein poëziealbum van Anna Koopman, de vrouw van een nazaat. Prud'homme van Reine glimlacht: 'Het poëziealbum van de admiraal zelf moet nog worden gevonden.' De Ruyter de Wildt is zich bewust van de waarde van de Ruyteriana in zijn huis. 'Onvervangbaar en onverzekerbaar.' Maar veilen, zoals andere nazaten in 2010 deden, zal hij nooit. 'De Ruyters zoon Engel heeft het familiefortuin erdoorheen gejaagd. Wij moeten gewoon werken voor ons geld. Maar ik zou niet willen dat de collectie versnipperd. We hebben haar overgedragen aan de stichting en we gebruiken de collectie bij lezingen; we kunnen nog steeds van hem leren.' Hij ervaart de historische nalatenschap allesbehalve als last. Hij zet zich graag in voor de herinnering aan zijn voorvader, stort zich op sociale media en hoopt uit de wereld te kunnen helpen dat De Ruyter saai zou zijn. 'Ik vergelijk hem een beetje met minister Piet Hein Donner. Serieus. Geen lolbroek, wel humoristisch.' Lachend: 'Wie moet anders in de familie de herinnering aan Michiel levend houden? Mijn broer zat niet bij de marine. Die mag niet eens over De Ruyter praten.' ■